

Ett år slutar

När du minns ditt tidigare liv, som inte har utmärkt sig annat än genom sin blekhet, så tänk då på hur mycket tid du har förlorat och hur du skall göra för att ta igen den: med botgöring och med större hängivelse. (Plogfåran, nr. 996)

31 december

Det har sagts på otaliga sätt, vissa mer poetiska än andra, att med Guds nåd och barmhärtighet är varje år ett steg som för oss närmare himlen, vårt slutgiltiga hem.

När jag tänker på denna verklighet, förstår jag mycket väl den helige Paulus utrop i sitt brev till korintierna: *tempus breve est!*, vår jordiska vandring varar inte länge! Dessa ord klingar i en konsekvent kristens hjärta som en förebråelse mot brist på generositet och som en ständig uppmaning till att vara lojal. Det är verkligen inte mycket tid vi har till förfogande för att älska, för att ge, för att gottgöra. Därför har vi inte rätt att slösa bort denna skatt eller att oansvarigt kasta ut den från fönstret. Vi får inte förstöra denna etapp i världshistorien som Gud anförtror åt var och en av oss. (...)

Låt oss modigt tänka igenom våra liv. Varför hittar vi ibland inte de där minuterna för att kärleksfullt avsluta det arbete som åligger oss och som är medlet för vår helgelse? Varför missköter vi våra förpliktelser gentemot familjen? Varför känner vi oss jäktade när det är dags att be

eller att delta i den heliga Mässan?
Varför saknar vi lugn och ro för att
uppfylla vårt stånds plikter medan vi
utan minsta brådska uppehåller oss
med våra egna nycker? Ni kan svara
mig att det här bara är småsaker. Ja,
det är de verkligen: men dessa
småsaker är den olja, vår olja, som
håller lågan brinnande och ljuset
tänt. (Guds vänner, nr. 39-41)

.....

pdf | Dokument automatiskt skapad
från [https://opusdei.org/sv-se/dailytext/
ett-ar-slutar/](https://opusdei.org/sv-se/dailytext/ett-ar-slutar/) (2026-03-14)